

naj si pa kupijo svoj zvonec. Nadalje omenim tudi od naših prvaških fantalinov, ki imajo še mleko med zobmi, ki se pa nosijo in štimajo kakor b' bili že čelo črnsko vas kupili in si dovoljijo ob nedeljah z drugimi poštenimi ljudmi norce delati in vsacerda ceniti, koliko bi bil v njih očesah vreden. Torej, vi farizejski hinavci, izdereti bruno iz svojega očesa, potem šele glejte, da izderete pezdr iz očesa svojega bližnjega. Za danes dovolj! Gradiva ne zmanjka ako bi hoteli vsako stvar na beli dan postaviti... Takšni sta črnhi? Kar je cerkvena lastnina naj ostane v cerkvi ne pa ta bi se po krčmah v kakšne druge namene posojevalo. Ako ravno nisem domaćica v tem kraju, vendar se mi zdaj takšno postopanje teh prvaških smarkolinov naravnost ostudno in kaznivo. Ti pa, občinsko predstojništvo, pazi na to in odstrani škandale!

„Najboljše in najuzdatnejše pridobitve so bile vedno duševne. Dajmo svojemu ljudstvu nekaj, kar mu nikdo drugi ne more dati: plenljivo prostost in sigurnost osebe, razumu primerno pravico, duševno visokost in nравно moč“.

Heinrich Wastian.

## Kranjska oholost, pa štajerska servilnost.

(Iz krogov slovenskih pisateljev.\*)

Mnogi, da rekel bi vsi slovenski listi, klerikalni, kakor napredni, nimajo za »Štajerca« drugih besed, kakor psovke in grajo in one ljudi, ki ga čitajo, smatrajo nekako že za nedostojne, da bi človek občeval z njimi, češ, da »Štajerc« piše same huijskarije in laži. Da, v središču srčne »Slovenije« se je osnovalo že celo »Novi slovenski Štajerc«, ki hoče braniti celo slovensko krajino pred nivalom tujev, a to pa seveda s tem, da imenuje dostikrat belo to, kar je v resnici črno, da poje slavospev svojim pristašem in jih povzdiguje v deveto nebo, zanikuje pa mnoge očitne zasluge oseb, ki radi svoje vesti ne trobjijo v njega rog. Ker pa je »Štajerc« le ogledal razne vrste lopopov in capinov in ker se po izreku Nik. Gogolja ne gre človeku hudovati nad ogledalom, ako ima lice grdo, radi tega je »Štajerc« primoran javno našteti tem vstvariteljem »Slovenije« in ob enem kakor pravijo, »velike slovanske federacije« nekaj prav resnih besed, da si jih zapomnijo za zmerom in tako spoznajo vsi, koliko je vsaj glede štajerskih Slovencev vredno kranjsko figamoštvo.

Poglejmo nekoliko nazaj v leta nardne sprobuje. Prvi slovenski tabor se je vršil v Ljutomeru, drugi v Žalcu in preteklo je precej časa, predno so se ganili Kranjci. Prvi slovenski dnevnik »Slov. Narod« je bil osnovan v Mariboru ter se je, dokler je bil tiskan v tem mestu, kreplek potegoval za pravice Slovencev, ko pa se je preselil v Ljubljano, doprinošali so urednik in sotrudniki v njem takšne vratolomne skoke, da so si drznili v imenu napredka krstiti celo poglavarje sv. cerkve rimskega papeža z »izvirškom človeštva«. V očigled takšne pisave ni moglo biti drugače, moral je biti osnovan drugi slovenski časopis in pojavit se je »Slovenec« iz početka kot nežnaten list, ki pa se je razvil v dnevnik. Dokler je bil majhen, bil je pravičen tudi do Štajercev, ko je pa postal večji, postal je tudi ohol in njegovo pravicoljubje je sedaj že tudi splošno znano. Človeku se zdi, kakor da bi bili na Kranjskem požgali že vse katekizme, vse sv. evangelije. — Toda še več. Kdo je bil osnoval »Slovensko Matico«? Zgodovina nam pove, da se je bilo zbralo kakih 40 slovenskih rodoljubov v mariborski čitalnici, ki so položili temelj za novo »Matico Slovenske«, ki se je sicer potem porodila v Ljubljani. Bila je podpirana in negovana na vso moč od Slovencev bivajočih na Štajarskem. Da se jim vkaže nekoliko hvaležno za težak svoj porod, je naučila, da hoče izdati potrebno in velepomembno delo »Slovenski Štajar«. Izdala je res I. in III. zvezek, toda drugi je baje zgorel v ognju, četrtega pa, ko je natisnila že par pól, niti ni hotela izdati, ker bi bilo zoper njenou čast, ko bi moral v tem delu izreči zasluzeno priznanje slov. pisateljem, bivajočim na Štajarskem. In pisatelj g. prof. Macun, aki ni hotel svoje, že naročene zgodovine književnosti štajarskih Slovencev sezgati, moral jo je izdati na lastne stroške, da je vendar slovensko-slovenski svet spoznal, da tudi na Štajarskem tiči še kak talent, ne pa samo na Kranjskem, kar bi bili gospodje pri »Matici« najrajše utajili. Kaj je potem učinil odbor »Matic Slov.« z izdelkom pisatelja Podravskega? Na Kranjskem bivajoč župnik č. g. Marešič, mu je doposal v prevod roman Štern Sienkiewicza »Z o g n j e m i n m e c e m« in mu s v e t o o b l j u b i l , da hoče rokopis opiliti ter mu poiskati založnika. Štajerc-tepec je delal, delal in ko je bil prevod gotov, ga je poslal delodajalcu, ki ga je tebi nč, meni nič zanesel »Matici«. Kmalu na to se je čitalo v časopisih, da izide to delo v založbi »Matic Slovenske«. Ko pa pride ta oglas pred oči drugemu prelagatelju te povesti, ki je bil slučajno Kranjec, prinese tudi on že

post festum svoj rokopis Matici in odbor je res našel dliko v jajcu, da je prvega odstranil, drugo „koloboco“ pa odobril. A vse to iz same krščanske ljubezni do slovenskega pisatelja, bivajočega na Štajerskem. In kaj potem? Ker drugih odličnih mož, ki bi pa za slovelci po svoji darežljivosti do revezev, ali do slov. naroda, ni bilo, hoteli so proslaviti katerega od svojih rojakov; postavili so bronast spomenik Vodniku, ki je sicer prisel pri vladu v zameiro, ker je proslavljal glede narodnosti Slovencem pravične Francoze, Slovenski narod na Štirskem ni imel nič zoper to; toda poznej so jeli nabirati in so studi nabirali zdatno sveto, pravijo 75.000 kron, da so postavili bronast spomenik pesniku Prešernu, ki je očital genijalnemu Stanku Vrazu, da je »slovenski uskoks« in da »lakota slave blaga vleče pisarja drugam«... Oni, ki se je znal tako izraziti o pravem Slovanu po duhu in krvji, je bil postavljen drag spomenik, medtem ko je bil očital poprej svojemu tovaršu pohlep po denarju!! To je učinil oni Prešern, o katerem so pisali Rusi, da je s svojo pesnjijo »Prebrisano dekle« napisal nekaj tako pohujšljivega, da se to celo mladini v roke dati ne bi smelo. Ker pa je pisal sudi par drugih velepomembnih pesnij, kakor: »Ko brez miru krog dijam«, »Krst pri Savici«, »Oj Vrba, draga vas domača« in pa sonet »Memento mori«, torej Slovenci na Štirskem niso nimali nič zoper to, da se mu postavi spomenik, marveč so se še nekateri sami udeležili odkritija tega spomenika. Saj pravi nek stari rek: »De mortius nil nisi bene«, torej ga bo za to, kar ni bilo prav, sodil Bog. Končno pa si domišljajo brihtni Kranjci še nekaj drugega. Ker drugih odličnjakov ni baš pri roki, naumijo, da hočejo postaviti spomenik največjemu svetu 15. stoletju prvemu razširitelju lutrovstva med Slovenci, Primožu Trubarju. In da bo krona tega bristroumja še bolj sveta, podajo se še nekateri odlični možje na pot k bratom Slovenson ter jih ponilo lepo povabijo, naj pridejo ali že koncem tega meseca, ali pa meseca septembra na Slovensko, proslavljati odkritije spomenika, postavljenega od »Slovence« v proslavo »protestanta« Trubarja. Večjega »testimonium paupertatis« si res Kranjci — oni ki to delajo in oni ki k temu molče — niso mogli podpisati. — Povedali smo s tem le nekaj kranjskih kozlov in zato: Sstrahovalcev in figamožev smo štajerski Slovenci že siti do grla. *Punctum!*

„Važnejše nego vsi državno-politični ukrepi in diplomatski sklepi je za obstanek države zagotoviti obstoj kmetijstva“.

## **Novice.**

Kmetska zveza, kje si? Pred meseci in tedni je ropotalo farško časopisje, da je bila groza. Mislili smo, da bodejo Korðec, Grafenauer, Benkovič in vsa ta čedna gospoda ministre kar dejansko napadli, ker se je govorilo o že sprejeti trgovinski pogodbi z Ogrsko. Minulo je par tednov in klerikalni listi so že tisti postali. Cudno! Kar je bilo preje slablo, to vendar čez noč ne more dobro postati? Ako sem bil pred tednom nasprotnik uvoza okužene srbske živine, potem vendar danes ne morem menjati svojega prepričanja. No, — pri klerikalnih izdajalcih je vse mogoče! Pri državnozborskih volitvah so tudi kričali, da bodejo proti avstro-ogrski nagodbi glasovali. Ali ko jim je Lueger palico pokazal poskrilji so ze. Podobni so poslanci tistemmu možakarju, ki beži pred ženom pod mizo, potem pa vpije: „Gospodar v hiši sem jaz!... Torej, klerikalni izdajalci, vunžbarvo! Kaj je z vami? Ali ste prijatelji srbskih volov? Ali ste pozabili svoje medene obljube? Ali je bilo vse le pesek v oči? Laž-kmetska zveza, na dan!

Slovenski judje! Hvala Bogu, zdaj imamo tudi že prvaške jude. Imeli smo jih sicer že preje, ali ti so bili krščeni in ne rezani in so bili najboljši kristjani na – jeziku. Največ prvakov je seveda takih, da so na jeziku kristjani, v svoj žep judi, pri bibah pa turčini... Ali nazaj k stvari: Ljubljanski listi poročajo, da so židovski brati Moskovič darovali 10 K za sokolski dom. Torej – prvaški liberalizem ima zaslomblo in oporo pri raznih Mojašeh, Davidih in Ahsalonih... Dober tek!

Nemška šolska družba (Deutscher Schulverein) je imela v Binkoštih svoj glavni shod v Celovcu. Naše preprčanje je, da so nemške šole velikanska potreba za spodnje-štajersko in koroško ljudstvo. Zato tudi pozdravljamo delo te šolske družbe prav iz srca! „Schulverein“ ima doslej čez 120.000 članov po celi državi. Na zboru je bilo zastopanih 481 podružnic z 63.641 glasovi in 668 delegatov z 1.523 glasovi. Češovške članice so darovale v pozdrav 1.000 K. Iz poročila je posneti, da je darovala dunajska ženska družba 10.000 K. podaljša z Bohmann

v Bludovicih 300 000 K. Skupni dohodki imajo nad 170 so značali l. 1907 636 473 kron. Za Štajerske osredje „Schulverein“ največ žrtvoval. Ustanovili pove nam dva novi šoli, prvo v Hrastniku in drugo na kmeti, Velenju. V Ljutomerju je otvoril novi četrtek. Konč vrtec. S pomočjo „Schulvereina“ so dobili tajnik zat v Slov. Bistrici novo nemško šolo. Podpirale so pogoj je nadalje tudi nemško šolo na Pragerhaliču, pred Mesto Celje je dobilo v šolske namene 90.000 in posestnik Za sv. Lenart v slov. gor. se je za prvi bok pomočjo dresovalo 30.000 K. Istotako dobi šola v Trupeh je bil pri Mariboru lepo podpora. Ednako se je na dela vpiralo šolstvo na Koroškem in v drugih deželah. Drobnej Po glavnem shodu se je vršil izlet v Robe, sprehaja. dolino.

## Iz Spodnje-Štajerskega.

Spoved in „Štajerc“. Posestnik v Sami govej: Že Alojz Segula je prišel pred kratkom k sv. Boži podružnički mažu, da bi prišel eden duhovnikov njegovega očeta, ki je imati spovedati. Mož je naletel slabu. Kaplan je dehant, sta ga takoj napadla, češ da bera. Češ je dehant na posredovanje, ki je naletel slabu. Prvič kaplana kakor dehanta prav ne briga, kaj čitajo državljanji, ki plačujejo preškovalih gospodov. Števno svoje davke, od katerih živijo i politične z čiljajočimi farji. Kmet ne gleda nikdar farjem na pravico po lani, kaj do oni berejo, čeprav se nahaja v farovi. Dosegel na veliko več neprimernejše čitiva nego v kmetijah. Drugič je presneto malo krčanstva, namizanje in postopanju. Ako hočejo duhovniki spovedati le tiste petoluznike, ki ne znajo niti čilskega mislit in so zato pristaši klerikalne stranke, — no, potem naj tudi klerikalci sami duhovnikom plačujejo. Dokler pa plačujemo vse duhovnike, takolično časa morajo biti vsem na razpolaganju. Pa — amen!

**Post** . . . Nekaj čudnega se nam poroča in ko bi ne poznali poročevalca, bi temu skoraj ne verovali. Dne 3. junija se je blagoslovila nova cerkev v Teharjih pri Celju. V nedeljo pred blagoslovljenjem pa je duhovnik raz lice omilil, da se morajo farani — postiti, da sprejmejo vrednejo knezoškofa dr. Napotnika. Tu pač že vse neha! Mi vemo iz popolnoma nenesljivih virov, da se škof čez to pridigo in jezi. Naj se za škofov prihod tisti debeluhaj postijo, ki vedno toliko jedo, da so vsak dan bolj debeli. Ali od ljudstva zahtevati, da se naredi škofovega prihoda posti, to je preveč. Ra je, da je Mojzes staro-testamentske jude prisilil da se postijo. Niso smeli svinjskega mesa jesti, kajti v vročih južnih deželah se kmalu pokvari in postane zdravju škodljivo. Ali — danes so razmere vendar vse drugače! Mi ne živimo v jutranji deželi, mi pa tudi ne moremo jesti nadaljnih postnih rib, kakor klerikalci. Sicer pa je nadaljški Napotnik pravi duhovnik, pred katerim treba klobuk sneti. Ali — postimo se za Boga in ne za — ljudi. Zato ima dr. Napotnik prav, da se jezi nad tistimi svojimi duhovnikimi, ki hočejo ljudstvo poneumiti in mu škodovati. Klerikalci in klerikalni farji naj se sami postijo. Potem ne bodejo imeli tako debelih trebuhot kakor jih imajo danes . . .

**Ustanovni shod kmetijske podružnice v Mestinju.** Po trudopolnim pripravljalnem delu ustanovila se je na Križovo v Mestinju kmetijska podružnica. V imenu pripravljalnega odbora pozdravil jo kmetovalec Drofenig iz Kačjega dola vse navzoče in še posebej gen. tajnika F. Juvana ter pot. učitelja J. Belle. Na-to je na kratko povedal, zakaj da se snuje v Mestinju kmet podružnica in katere naloge čakajo novi odbor. Končno je izjavil, da ker je že podpredsednik podružnice v Rogaški Slatini, ne more tudi v tej podružnici kot odbornik delovati, pač pa zagotovi kot navadni ud rad sodelovati in po možnosti pomagati. Nato preide na dnevni red in naznani prvo točko istega: volitev novega predsednika in odbora. G. župnik Gomilšek vzame besedo in želi, da se njegovi udje pred volitvijo sprejmejo, na kar se precej živahna debata prične. Vsestransko priznanje se sliši, ko kmet Drofenig izjavi, da med kmeti ni in ne sme biti strankarstva, ja da je to za kmeta pogubonošno. Končno se je v splošno zadovoljnost izvolil kmet Štefan Jukret kot predsednik, J. Kidrič stareji kot podpredsednik, Juri Kolar blagajnik in župnik Gomilšek kot tajnik, razen teh pa je še vsaka občina po župnikih zastopana. Po končani volitvi sprejeli se so še novi udje tako da podružnica šteje

odobri družbe id 170 u d o v. G. Belle nato izroči  
Za Štajersko osrednjega odbora in v kratkem go-  
Ustanovil je namen c. k. kmet. družbe, nje ko-  
in drugo imeta, kakor tudi poman kmečke orga-  
novi otroški Končno tudi g. župnik Gomilšek objublji  
dobili tudi nik zato skrbeti, da se bodo vse želje  
Podpiralo se mogočnosti upoštevale. Predno se shod  
Pragerhofu predлага Drofenig, da se naj takoj vsi  
90.000 K. sestniki oglasijo, kateri si hočejo travnike  
pri hip da drenažnih cevi zboljšati, kar se zgodi;  
v Teznu ob nepričakovano velik in upamo, da  
je pod- dela v kratkem izvršeo. Enoglasno se je  
gih deželah. drofenig-ova rezolucija proti odprtju srbskih  
v Rožno jela. Omenjenoj naj še bode, da nam je  
za prihoda g. gen. tajnika precej zakašnila,  
2. ali goltne cev (Schlundrohr) in nje rabo  
sv. Savcih pri živini; vsi navzoči so izrazili željo,  
sv. To podrožnica nastavila take cevi po vseh.  
njegovo Kapitan in tudi o splošnem gospodarstvu, o trav-  
ure „Šta- nje hlevskim gnoju in o umetnih gnojilih.  
prav nič pa pa je že povdralj da je v vinogradih  
jejo po- in poseforjevih guojil in Kalijeve soli še treba  
politiku- novi guojil in priporočal spomladansko gao-  
na prista, z čilskim solitrom. Omenil je, kake uspehe  
farovžih na lanski toči z trošenjem čilskega solitra  
metskih na trsu, kakor tudi kako dobro se to  
ustava v celo obnese n. pr. pri krompircu. Ker je bilo  
spove- manj za to gnojilno sredstvo veliko, razde-  
o sami- ga večim posestnikom brezplačno po 1 kilo  
ike, — soga solitra s prošnjo, da se naj o uspehah  
ovnike preprečajo. Hvalevredno naj boda še ome-  
olago. do, da nam je g. Drofenig podelil mnogo  
ča in sognov, kmetijstvu. Upamo, da bode ta dan  
skoraj tovila v pomemben za preporebni kmečki napredok,  
pred obornike pa prosimo, naj pustijo vso stran-  
slovinj edino le zaščitnica kmečkih interesov  
vredna hčerka c. kr. kmetijske družbe za

žaju sovražnikov, temveč mi gremo vsakomur pomagati. To je poštena krščanska beseda, postenega moža! Sram naj bode tiste klerikalne lopove, ki so izgubili zadnjo iskrico človekoljuba. Pfui Teufel!

**Pevci v Mariboru.** V Binkoštih se je vršil 10. zvezni dan štajerskih nemških pevskih društv. Razen velikanskega števila občinstva je došlo tudi nad 2000 pевcev. Mesto je bilo z zastavami okinčano. Slavnostni sprevod je bil naravnost krasen. Posebno odlikovali so se: voz mariborske požarne brambe, trgovska barka, mašina pевcev južne železnice, alegorični voz „Ljudska pesen“, kmetski vozovi „D“ Uatelandler“ itd. Popoldansko in večerno petje je bilo krasno.

Veteransko društvo „Nadvojvoda Albrecht“ v Ptiju priredi dne 2. avgusta 1908 pod pro-tectoratom g. c. in k. majorja E. Appel v „Volks-gartnu“ v Ptiju veliko slavnost ob prilici 60 letnica cesarja in 30-letnega jubileja okupa-cije Bozne in Hercegovine. Čisti dobiček je na-menjen bolniški blagajni društva. Slavnost bode zdržala najrazličnejše zabave. Vabljeni so vse prijatelji in tovariši, posebno pa sobojevniki vojne l. 1878.

**Slov. bistrška bolniška blagajna** je imela lani 892 članov. Zgodilo se je 470 slučajev bolezni, od teh 4 smrtnih. Izplačalo se je 6.664 dnevnih podpor. Dohodki blagajne so znašali 12.395 K, izdatki pa 12.301 K.

Težko obolel je veletrgovec in obč. svetnik v Ptuju, g. Rajmund Sadnik. Moral se je podati v Gračec, kjer so ga vsled raka v želodcu operirali. Dobili smo ravnokar poročilo, da mu je malo bolj. G. Sadnik je velik dobrotnik revezev ter pridni gospadar. Dal Bog, da bi zopet okreval.

Požar. 6. t. m. se je zgodil velik požar v Školah na dravskem polju. Pogorelo je 7 hiš. Tudi eno človeško življenje je padlo. Neki mož je pridobil namreč takoj težke opekline, da je potem v ptujski bolnici umrl. Cirkovška požarna bramba je bila kmalu ne hci mesta in vrlo pomagala domači. Ko bi je ne bilo, pogorela bi nač celo vas. Čast. ii.

Požar. Na Binkoštno nedeljo je pogorela hiša Rajmundova Lipave v trgu Lembergu. Kakor je nastal ogenj, se ne ve. Zavarovan je bil z malo svoto. Škode je mnogo.

Ogenj. 5. t. je pogorelo v bližini zdravilišča Rogaška Slatina hiša malega posestnika Florijana Koresa. Slatinska požarna bramba je takoj na pogorišče došla, ali v sled pomanjkanju vode ni mogla ogenj ostaviti. Nasrečni Kores stoji zdaj z svojo mnogoštevilno družino brez strehe. Človekoljubni sosed Pilz vzal ga je pod svojo streho. Zdraviliščni ravnatelj g. dr. F. Müller pa je nabral med gosti precejšnjo svoto za pogorelca. Čast usmiljenim ljudem!

Ustrelil se je v Ptuju bivši mestni straževodja g. Karl Uaar. Nešrečnež je bil 72 let star in je že več let na grozni bolezni težko trpel. Ni čuda, da se mu je v trpljanju duh omracil in je storil samomor. Pokojnik je bil pošten značaj in splošno priljubljen. Bodи mu zemljice lahka!

**Strela** je udarila v gospodarsko poslopje gospe M. Frescher v Sp. Losuici ter je vse pogorelo. Slov. bistroška požarna bramba je prišla hitro, ali zamogla je obvariti le sosedne z slamo krite hiše. Razven krme je tudi več mašin in 3 svinj zgorelo. Škoda je za 2500 K, zavarovana pa je posestnica le za 1200 K.

Utonil je v Dravi deželni brambovec Ludvik Bauer. Nesrečnež ni znał dobro plavati.

Zeno umoril je kočar Veternik v Čretju pri Celju. Bil je z njo 25 let oženjen. Zapil je vedno ves denar in potem zeno pretepaval. 3. t. je imel zopet z zeno prepir, v katerem je končno nož vzel in nevrečnico zakljal. Potem se je zamenjal v sobo in dejal, da ustrelji vsakogar, ki pride blizo. Le z vrijačo so ga zamogli ukleniti.

Pri sodniji se je še norčeval.  
**Obesil** se je v Žitalah kmet Matija Mohorko na dilah z životnim jermenom. Vzrok samomora

Poročno sodišče v Mariboru se je pečalo  
9. t. z večjo tatinsko zadevo. Obtožene so bile  
Ida Vučina, 16-letna Marija Lukman, njena  
sestra Lojza in mati Tereza Kopše, vse iz Bregg-  
pri Pttni. 2. prosinca je ospazil krčmar Šavc

Ankenstein, da mu je zmanjkala hranilna knjižca z 5 500 K. Njegova žena je imela takoj Ido Vočina na sumu, kajti ta jo je par dni preje obiskala in za denar prosila. Savec je šel v Ptuj in je na branilnici izvedel, da je denar že drživen. Pravočasno so tatico vjeli. Imela je še 2 982 K denarja. Drugi denar pravi da je bil tudi ukraden. Dognalo se je tudi, da je Tereza Kopše resnično Idi Vočinu 2.000 ukradla. Ena tatica je torej drugo obkradla. Obsojene so bile: Ida Vačina na 18 mesecev, Tereza Kopše na 15, Lucija Lukman na 6 mesecev ječe. L. Marija Lukman je bila oproščena.

**Obesil** se je v Pobrežju pri Mariboru 70 letni Andrej Schmirsaul. Starček je bil na dahu bolan.

Ustrell se je v gozdu pri Mariboru 21 letnega Maja Roßmann iz sv. Jurja pri Celju. Nesečeni fant je bil pod sumom tativne odpuščen. Valedi tega se je tako žalostil, da si je končal življenje.

V Dravo skočil je v Mariboru delavec Lorbeg. Potegnili so ga pravočasno iz vode.

Iz Koroškega

O Koroški je pregovoril pl. Wotawa na glavnem shodu „Schulvereina“ nekaj besed, ki so zanimive. Dejal je m. dr.: „Veduo večje hujskanje, ki ga širijo krajiški pravki po Koroškem, od kar je otvorjena nova železnica čez Karavanke, je rodilo marsikateri neprijetni pojav. Marsikateri kraj je izgubil zmisel za potrebo nemškega poduka. 4 občine, ki so dobivalo prejšnje čase lepe podpore od „Schulvereina“, se branijo zdaj, spregjeti tozadovne spominske tablice. Denar so svoj čas jemala, zahvaliti pa se nočejo!“ To so plobovi prvaške gonje, ki ne privošči ljudstvu potrebno znanje!

**Vožnja pevcev.** Moško pevsko društvo Velden na Vrbskem jezeru nagravilo je v velikem čolnu po Dravi izlet v Maribor. Vožnja je 166 kilometrov dolga in so rabili pevci 18 ur. V Maribor je občinstvo pogumne pevce živahnno pozdravilo.

Čebelarski shod se je vršil, kakor sa nam poroča, pred kratkem v Veličevsi. Udeležilo se ga je mnogo čebelarjev iz okolice. Gosp. načelnik Zaklitsch je pozdravil navzoče, posebno potovalnega učitelja g. Martinjaka. Le-ta je potem govoril o rojenju bučel v splošnem ter pokazal pripravo čebelnjaka za sprejem roja. Načelnik Zaklitsch je podelil tudi več praktičnih nasvetov glede rojenja. Potovalni učitelj je zelo hvatal delo članov Martič in Pippan, ki sta naredila preteklo leto čebelnjaštvo, kakor je vzorno za celo deželo.

Po svetu

Ljubi „Štajerc“! Hugo Moro v Bajlaku priporudevje v nežni pesnicu sledečo dogodbico: V šoli vpraša katehet male paglavca, kako se imenujejo sveti trije kralji. Kartavzerjev pobič je takoj zavpil: „Gašper, Melhijor in Boltažar“. „No“, pravi katehet, „kdo od teh treh pa je bil zamorec?“ — Dečko premišljajo in premišljuje, končno pa odgovori: „Zamorec? Zamorec? No, zamorec je bil — ta črni...“

**Grozna nesreča na Dunaju.** V celuloid-fabriki Sailer na Dunaju se je zgodila grozna nesreča. Celulod se je namreč razstrelil in v hipu je bila **vsa** fabrika v plamenih. Delavci se niso mogli rešiti. 18 oseb je zgorelo.

200 hiš pogorelo je v Konstantinoplu.  
Druge nesreče hvala Bogu ni bilo.

**Železniška nesreča.** V Roccapietro sta trčila dva vlaka skupaj. Ubitih je bilo 9 oseb, 65 ranjenih.

Grozoviti vihar je divjal v amerikanski državi Nebraska. 75 hiš je vihar popolnoma razrušil. Le v Nebraska je našlo 21 oseb v viharju smrt. V Gladstonu se ceni število ubitih na 23.

**Lepa dedčina.** V Parizu je umrla notarjeva vdova Provigny. Zapustila je 100 milijonov frankov premoženja, od teh 10 milijonov za reveže

Brzojavić

Celje. Svoj čas je prinesel „Narodni list“ najnesramnejše laži o oskrbniku g. Flucherju v Veliki Nedelji. Ošitalo se je g. Flucherju nerednosti v denarnih zadavah in je ta vsled tega takoj tožbo vložil. „Narodni List“ se je še baha-